

den. Jeg tillægger selvfølgelig en saadan Udtalelse den største Betydning og skal, naar jeg har gjort mig nærmere bekendt med den, tage alt muligt Hensyn til den.

la Cour: Den højtærede Minister talte om, at der var fastsat en bestemt Regel for, hvor meget Rejsegods de rejsende maa tage med ind i Kupeen. Jeg er ikke bekendt med, hvor meget der maa tages med ind i Kupeen, men jeg har tidt følt Ulemperne ved den store Mængde Rejsegods, der tages med ind i Kupeerne af de rejsende. Saa sagde den højtærede Minister, at Jernbanebetjentene skulde drage Omsorg for, at der ikke tages for meget med, og at de rejsende have Lov til at paatale det overfor Jernbanebetjentene, hvis det sker. Vilde det da ikke være en hensigtsmæssig Foranstaltning, om den højtærede Minister drog Omsorg for, at der omkring i de forskellige Kupeer var Opslag om, hvor meget de rejsende maatte tage med, thi uden dette kunne de medrejsende jo ikke forlange, at Jernbanefunktionærerne skulde skride ind. Det vil altid være ubehageligt at stille et saadant Forlangende, medens man ikke kommer i den ubehagelige Nødvendighed, hvis Jernbanefunktionærerne straks lægge Mærke til, hvorvidt Kupeerne ere overfyldte med Rejsegods. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, at et saadant Regulatoriv ophænges i de forskellige Kupeer, saaledes at Publikum kan blive gjort opmærksom paa, hvor meget de kunne tage med ind i Kupeen uden at overtræde den Bestemmelse, som Jernbaneadministrationen har fastsat i saa Henseende.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Hvis det ikke allerede staaar paa de Opslag, der findes i Kupeerne, hvad jeg ikke i Øjeblikket ved, giver jeg det ærede Medlem Ret i, at det var heldigt, om det kom til at staa der, og jeg skal gerne tage Spørgsmaalet op til Forhandling med Generaldirektoratet.

Madsen-Mygdal: Det beror sikkert i nogen Maade paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) sagde, at hele Fællesudvalget har ønsket en Forandring i den internationale Overenskomst angaaende Taksterne for Godsforsendelse mellem de forskellige Lande. En anden Sag er det, at man har været enig om at ønske Spørgsmaalet om, hvorvidt der var noget uheldigt der eller

ikke, taget under Overvejelse. Det er imidlertid en Sag for sig. Jeg har intet Ønske om, at disse Takster skulde forandres, men det kan være, at jeg kan komme til at nære et saadant Ønske, naar Spørgsmaalet bliver overvejet.

Holger Petersen: Det har jeg heller ikke sagt; jeg har sagt, at Ordføreren havde faaet Bemyndigelse til at udtale, at man ønskede dette Forhold taget op til Overvejelse.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Postlov Nr. 57 af 5. April 1888 med senere deri foretagne Ændringer m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2389).

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Ogsaa denne Takstlov er foranlediget ved de betydelige Udgifter, som de vedtagne Lønningslove ville medføre for Postvæsenets Vedkommende, og som beløbe sig til godt en Million Kroner, idet alene Landpostbudenes Lønforhøjelse vil medføre en aarlig Merudgift af ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. De væsentlige Ændringer i Taksterne ere følgende. Det foreslaas, at Taksten for et Pengebrev med angiven Værdi af 1—1,000 Kr. sættes til 25 Øre. Dette maa antages at medføre en Merindtægt af ca. 65,000 Kr. aarlig. Endvidere foreslaas det at indføre to Sætser for Pakker saaledes, at Pakker af Vægt 1—5 Pd. betale 20 Øre og Pakker af Vægt 5—10 Pd. 30 Øre. Trods denne Forhøjelse bliver Pakkepostbesørgelsen dog meget billig her i Landet i Forhold til, hvad den er i de øvrige Lande. Endelig foreslaas det, at Frimærkerabatten nedsættes fra 4 til 2 pCt. I de fleste andre Lande giver man slet ikke Frimærkerabat, og i intet Land giver man højere Frimærkerabat end 2 pCt. Det har tidligere fra et Folketingsudvalgs Side været stillet i